Sobre Botiflers d'avui dia

Els premis Botifler de l'Any que engeguem des d'Arran Sant Cugat cada final de curs, tenen com a objectiu fer denúncia pública mitjançant la sàtira i la ironia, de fets esdevinguts al nostre poble. Nosaltres nominem i obrim una votació pública per fer partícip a la gent. Habitualment se'ns ha acusat de repetir vots i manipular els resultats però la veritat és que no ho trobem necessari ja que els candidats acostumen a donar la talla.

El Botifler d'enguany ve carregadet i ha generat crítiques i debats a més de posar a l'ordre del dia el tema estrella del moment: la Sala Hoboken. Considero que el fet de generar contradiccions i forçar explicacions en segons quins sectors és bo i compleix l'objectiu que buscàvem. Abans d'ahir el company de columna i amic Carles Mayol va escriure en referencia a Hoboken i al seu gerent, Pol Moragas. Dir que estic totalment d'acord amb els seus plantejaments i, veient la resposta que n'ha obtingut, es podria dir que 'guanya el debat' ja que en Pol no contesta gairebé cap qüestió posada sobre la taula. De fet tracta Hoboken com si estiguéssim parlant de qualsevol altre discoteca, com si no tingués ni història ni passat.

Fa uns dies, quan vam atorgar el premi, en Pol Moragas ens contestava mostrant-se molt preocupat perquè, segons ell, no sabem diferenciar el que és públic del que és privat, que les crítiques haurien d'anar dirigides cap a l'Ajuntament i no cap a la sala Hoboken. Doncs bé, sembla que costa molt que ens entenguin o, directament, no ho volen fer. Criticar la gestió d'Hoboken és criticar l'Ajuntament. No adrecem la crítica a la sala com a tal sinó al procés que l'ha creat. Sabem perfectament quina és la diferencia entre públic i privat i, és justament per això que estem tant emprenyats amb el tema. Sol públic, concurs gens transparent, adjudicació a un privat, zero bucs d'assaig, zero gestió ciutadana (ni tan sols municipal) i el resultat, una discoteca privada més que pretén (o al menys pretenia) passar com a sala de concerts.

A banda de tot això que hem repetit un miler de vegades, també ens emprenya la poca capacitat per encaixar les crítiques per part dels primers implicats com l'equip de govern (CiU) i ara, del nou gerent. Potser si comencessin demanant perdó i reconeixent alguns errors, començaríem a entendre'ns una mica i podríem establir un nou punt de partida, però no sembla que sigui el cas.

PD: He de dir que agraeixo molt aquest espai per poder donar la meva opinió però no entenc perquè la meva columna ha hagut de ser desplaçada en favor de la resposta d'en Pol Moragas d'ahir. Desconec els criteris de prioritat en cas d'interpel·lació directa però crec que l'ordre dels articles no s'hauria de veure alterat.

PD: Aquesta columna ha estat lleugerament modificada perquè hagués hagut de sortir ahir però va prevaldre la resposta d'en Pol Moragas tot i no tenir un espai assignat com a columnista. No sé quins són els criteris de prioritats en aquest aspecte, però sent un mitjà públic crec que no s'hauria d'alterar l'ordre dels articles per molt que un d'ells sigui una interpel·lació directe a qualsevol individu.

MARCO SIMARRO és estudiant d'arquitectura, membre de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i militant d'Arran Sant Cugat.
@MarcoSz4

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/86172.html

Copyright 2024 Cugat.cat